

Sygn. akt: I C 935/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Przasnyszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Andrzejewska
Protokolant:	Małgorzata Szczypińska

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2015 roku w Przasnyszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko J. P.

o zapłatę kwoty 1.649,45 złotych

1. Umarza postępowanie w części obejmującej żądanie przewyższające kwotę 1.329,45 złotych (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia dziewięć złotych 45/100).

2. Zasądza od pozwanej J. P. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 970,56 złotych (dziewięćset siedemdziesiąt złotych 56/100) z odsetkami ustawowymi:

- od kwoty 1.370,56 złotych (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt złotych 56/100) od 17 września 2014 roku do 22 września 2014 roku;

- od kwoty 1.290,56 złotych (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt złotych 56/100) od 23 września 2014 roku do 20 października 2014 roku;

- od kwoty 1.210,56 złotych (jeden tysiąc dwieście dziesięć złotych 56/100) od 21 października 2014 roku do 20 listopada 2014 roku;

- od kwoty 1.130,56 złotych (jeden tysiąc sto trzydzieści złotych 56/100) od 21 listopada 2014 roku do 20 stycznia 2015 roku;

- od kwoty 1.050,56 złotych (jeden tysiąc pięćdziesiąt złotych 56/100) od 21 stycznia 2015 do dnia 20 marca 2015 roku;

- od kwoty 970,56 złotych (dziewięćset siedemdziesiąt złotych 56/100) od 21 marca 2015 roku do dnia zapłaty.

3. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

4. Odstępuje od obciążania pozwanej kosztami procesu.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Wydział I Cywilny wyrokiem z dnia 12 czerwca 2015r.

w sprawie I Ca 220/15 w przedmiocie apelacji powoda (...) S.A.

w K. od wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu Wydział I Cywilny z dnia 23 marca 2015r. , sygn. akt IC 935/14 upr.

Orzeka:

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 2 w ten sposób, że zasądzoną kwotę podwyższa o 278,89 zł (dwieście siedemdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) ;

II. zasądza od pozwanej J. P. na rzecz powoda (...)

w K. kwotę 30,00 (trzydzieści) złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów

postępowania odwoławczego.

Sygn. akt I C 935/14

UZASADNIENIE

Powód (...)S.A. z siedzibą w K. w dniu 18.09.2014 roku wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej J. P. kwoty 1.649,45 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.370,56 złotych od 17.09.2014 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że powodowi przysługuje wymagalna wierzytelność pieniężna we wskazanej wyżej kwocie z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 01.06.2012. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się: niespłacona należność główna (1.370,56 złotych), skapitalizowane odsetki umowne naliczone do dnia wypowiedzenia umowy (104,23 złotych), skapitalizowane odsetki za zwłokę naliczone od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie do dnia 16.09.2014 roku (134,66 złotych), naliczone opłaty i prowizje (40,00 złotych).

Referendarz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 29.09.2014 roku w sprawie VI Nc-e 1336863/14 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu od powyższego nakazu zapłaty referendarz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 24.10.2014 roku przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Przasnyszu.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwana wskazała, że dokonuje spłat miesięcznych w kwotach po 100 złotych do powodowego Banku. Dodała, że nie uzyskuje żadnego dochodu, jest osobą bezrobotną i chorą, dlatego nie może płacić wyższych kwot.

W odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków pozwu w trybie art. 515³⁷§ 1 kpc powód pismem z dnia 30.12.2014 roku cofnął powództwo o kwotę 240,00 złotych pozostawiając je w pozostałym zakresie bez zmian. Wyjaśnił, że powyższe wynika z dokonanych przez pozwaną płatności: w dniu 22.09.2014 roku (80,00 złotych), w dniu 20.10.2014 roku (80,00 złotych), w dniu 20.11.2014 roku (80,00 złotych). W związku z tym powód wniósł o zasądzenie kwoty 1.409,45 złotych wraz z odsetkami od kwot: 1.370, 56 złotych od dnia 17.09.2014 roku do dnia 22.09.2014 roku; 1.290,56 złotych od dnia 23.09.2014 roku do dnia 20.10.2014 roku; 1.210,56 złotych od dnia 20.10.2014 roku do dnia 20.11.2014 roku; 1.130,56 złotych od dnia 21.11.2014 roku do dnia zapłaty.

Przed wyznaczonym terminem rozprawy powód pismem z dnia 27.02.2015 roku cofnął powództwo o kwotę 80,00 złotych pozostawiając je w pozostałym zakresie bez zmian. Podał, że powyższe wynika z dokonanych przez pozwaną płatności: w dniu 22.09.2014 roku (80,00 złotych), w dniu 20.10.2014 roku (80,00 złotych), w dniu 20.11.2014 roku (80,00 złotych), w dniu 20.01.2015 roku (80,00 złotych). W związku z tym powód wniósł o zasądzenie kwoty 1.329,45

złotych wraz z odsetkami od kwot: 1.370,56 złotych od dnia 17.09.2014 roku do dnia 22.09.2014 roku; 1.290,56 złotych od dnia 23.09.2014 roku do dnia 20.10.2014 roku; 1.210,56 złotych od dnia 20.10.2014 roku do dnia 20.11.2014 roku; 1.130,56 złotych od dnia 21.11.2014 roku do dnia 20.01.2015 roku; 1.050,56 złotych od dnia 21.01.2015 roku do dnia zapłaty.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku, przy czym z mocy art. 203 § 4 kpc Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że czynność ta jest sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Jako, że z okoliczności sprawy nie wynika, by cofnięcie pozwu w części przewyższającej kwotę 1.329,45 złotych niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa należy uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew. Z mocy art. 355 § 1 kpc jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew, Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku na mocy art. 203 § 1 i 4 kpc i art. 355 § 1 kpc.

Na rozprawie w dniu 23 marca 2015 roku pozwana przyznała, że jest zobowiązana do zapłaty kwoty ostatecznie dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie, jednak podniosła, że powód nie uwzględnił wszystkich dokonanych przez nią po rozwiązaniu umowy pożyczki wpłat na poczet zaległego zobowiązania. Powódka udowodniła składając dowód przelewu, że wpłaciła na rachunek bankowy powoda wskazany w pozwie (k. 5) tytułem „spłaty zaległości” w dniu 20.03.2015 roku kwotę 80,00 złotych. Powyższe należało uwzględnić przy ustalaniu tak kwoty pozostałego do zapłaty zobowiązania, jak i kwot oraz terminów od których należy liczyć odsetki ustawowe od spłaconej należności głównej. Zauważyć też należy, że powód nieprawidłowo żądał zasądzenia odsetek od kwoty 1.210,56 złotych od dnia 20.10.2014 roku, podczas gdy prawidłowo mógł domagać się ich dopiero od dnia 21.10.2014 roku, a zatem roszczenie powoda również w tym zakresie podlegało oddaleniu. Powództwo dalej idące nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższe skutkowało też obniżeniem zasądzonej od pozwanej na rzecz powoda kwoty tytułem pozostałego do zapłaty zobowiązania. W tym zakresie Sąd omyłkowo zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 970,56 złotych pomijając kwotę 278,89 złotych (104,23 + 134,66 + 40,00) od której powód nie domagał się odsetek, a która to kwota nie została zakwestionowana przez pozwaną (art. 229 kpc). Powyższe uchybienie nie podlega jednak sprostowaniu w trybie art. 350 kpc.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie drugim i trzecim wyroku na mocy art. 720 § 1 kc.

Odsetki zasądzono w zasadniczej części zgodnie z żądaniem pozwu w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 kc przy uwzględnieniu zapisów wyciągu z ksiąg banku (k. 32). Odsetki należą się wierzycielowi bez potrzeby wykazywania jakiegokolwiek szkody i bez względu na to czy dłużnik dopuścił się winy. Przewidziany w art. 481 kc obowiązek zapłaty odsetek powstaje zarówno w razie opóźnienia w spełnieniu świadczenia z zobowiązania. Jeżeli dłużnik nie zapłacił świadczenia pieniężnego w terminie, wierzyciel nie ma możliwości czerpania z niego korzyści. Doznany przez niego z tego powodu uszczerbek powinien być pokryty przez przyznanie mu odsetek za opóźnienie w zapłacie tej sumy.

Sąd odstąpił od zastosowania w niniejszej sprawie dyspozycji art. 320 kpc, zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Na gruncie doktryny zgodnie przyjmuje się, iż szczególnie uzasadnione wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody.

Sytuacja finansowa pozwanej nie jest dobra, a nawet bardzo zła, skoro utrzymuje się ze stałego zasiłku przyznanego przez GOPS w S.. Jak wskazała na rozprawie w dniu 23.03.2015 powódka jest samotna i ma trudności z zapłatą nawet

80 złotych tytułem spłaty zaległości i nie ma pewności, że w dłuższej perspektywie czasu jej sytuacja majątkowa się poprawi. Wskazała wręcz, że w ogóle może stracić dochody we wrześniu, jeśli nie dostanie zasiłku na dalszy okres.

Jakkolwiek sytuację majątkową i rodzinną pozwanej należałoby uznać za uzasadniającą zastosowanie dyspozycji art. 320 kpc, to jednak rozłożenie zasądzanego świadczenia na raty jest racjonalne wówczas, gdy dłużnik wykaże, że dysponować będzie środkami umożliwiającymi wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku i to w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela. Powyższemu obowiązkowi pozwana nie sprostała. Podkreślić przy tym należy, że ochrona, jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 kpc, nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces.

Końcowo zauważyć należy, że nawet po uprawomocnieniu się wyroku wydanego w niniejszej sprawie wierzyciel ma możliwość podjąć decyzję co do umożliwienia pozwanej ratalnego spłacania należnego mu świadczenia i ewentualnego zawarcia porozumienia dotyczącego spłaty długu po uprawomocnieniu się wyroku.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania pozwanej kosztami procesu w sprawie z uwagi na przedstawioną wyżej jej trudną sytuację finansową, dlatego orzekł jak w punkcie czwartym wyroku.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.